

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele se adresează redacției „Foaia Diecezană“ iar banii de prenumăra- țiune și inserțiuni administrațiunii „Tipo- grafia și Librăria diecezană“ în Caransebeș	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	50 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edictes etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 30 Lei, până la 200 de cuvinte 45 Lei, de aci în sus 60 Lei	
Pe jumătate de an	25 „			
Pe un pătrar de an	12 ¹ / ₃ „			
Un număr	1 Leu.			

Nr. 58 Pres.

ex 1923

IOSIF

**dfn îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al Eparhiei
ortodox-române a Caransebeșului.**

Iubitului cler și popor credincios,

*Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru
Iisus Christos!*

„O Paștile! Mântuirea de întristare:
că astăzi din mormânt ca dintr'o cămară
strălucind Christos, pe mueri de bucurie le-a
umplut zicând: propoveduiți Apostolilor“.

(Stihira Învierii).

Din îndurarea bunului Dumnezeu am ajuns, iubiților credincioși, să sărbăm iarăși
Luminata zi a Învierii Domnului Iisus Christos, „Paștile cele frumoase, Paștile Domnului“,
„Mântuirea de întristare“, cum foarte nimerit o numește Stihira Învierii. Cu adevărat:
„Mântuirea de întristare“, căci, învățăceii Domnului, după zilele de adâncă întristare, pe cari
le-am sărbat și noi în sfânta săptămână a Patimilor cu duioasele și de inimi pătrunzătoarele
cântări în sfintele biserici, au fost mântuiți de această întristare. Aceasta să vede din cuvîn-
tele sfântului apostol și evanghelist Ioan, care ne spune că, Iisus arătându-se învățăceilor
în ziua Învierii cu cuvintele „Pace voauă“, și arătându-și mânil și coasta sa, „s'au bu-
curat învățăceii văzând pe Domnul“. Zi de mare bucurie a fost această sfântă zi a În-
vierii pentru sfinții învățăcei și apostoli ai Domnului, cari au văzut împlinindu-se cuvintele
Domnului, că se va da oamenilor spre pierzare și că a treia zi va învia. Cum să nu fie
săltat inima lor de bucurie văzând pe Învățătorul lor, că a biruit moartea? și cum să nu
fie dispărut întristarea lor la auzul cuvintelor de salutare: „Pace voauă“.

Reutatea și pizma oamenilor a fost învinsă; vrăjmașii Domnului nu și-au ajuns
scopul. Dintr'ă vedem, că acum sfinții Săi învățăcei, întăriți prin învierea Învățătorului
lor, și apoi, luminați de Duhul Sfânt, Mângăitorul, au pornit cu putere și zel înfocat să
vestească învățăturile Lui cele mântuitoare, cari s'au lăfit preste tot pământul cunoscut, căci
cetim în sfânta scriptură, că „până la marginile lumii a ieșit vestirea lor“.

1) Ioan c. 20, v. 20.

Și vedeți, iubiții mei, „*Paștile cele frumoase, Paștile Domnului*“, bucuria sfinților învățăcei și apostoli în tot decursul timpului dela Învierea Domnului a însuflețit pe cei credincioși și ne însuflețește după atâtea veacuri și pe noi. Bucuria sfinților învățăcei se revarsă după atâtea veacuri și asupra noastră, și se va revarsa ca un izvor viu și nesecat asupra urmașilor noștri, până la sfârșitul lumii, precum și învățăturile Mântuitorului s'au lătit asupra întregii lumi.

Astfel fiind, să ne înălțăm sufletele și cugetele noastre în această luminată sărbătoare către Mântuitorul Iisus, ca așa, ieșind din sfintele biserici, să mergem la casele noastre mai înavuțiți sufletește, înarmați cu virtuțile creștine. Și aceasta este cu atât mai mult de lipsă, cu cât vedem cu adevărat, că *lumea este plină de necredință și vicleșug²⁾*, și noi, viețuind în lume, suntem expuși la multe ispite.

Și e dureros, că, în urma acestor ispite, mulți dintre oameni se lasă seduși de plăcerile lumești, se lasă încătușați de ele și își dau toată osteneala să câștige avuție și mărire deșartă, pentruca să poată să-și îndestuleze toate poftele, ce le ațâță lumea cu deșărtăciunile ei. Și în această năvală după mărire și avuție sunt gata să jertfească totul, să calce în picioare totul, ce li-se pare, că i-ar împedeca în năvala lor. Iubirea de aproapele e înlocuită cu iubirea de sine.

Și totuși, în viața aceasta suntem numai niște călători. Călătoria va avea odată sfârșit, când, privind la calea făcută, și la locul unde am ajuns, vom simți s'au oboseală, disgust, scârbă, frică și strângere de inimă, s'au plăcere, desfătare și bucurie, după cum, adecă, ni-a fost calea făcută, tovarășii de drum, și ținta la carea am nizuit.

Sunt două căi. Calea plăcerilor și a desfătărilor lumești în tovarășia îmbuibărilor, a petrecerilor lumești, având ca scop al vieții și totdeauna țintă, desfătarea pământească; apoi calea plăcerilor sufletești, a virtuților creștinești, în tovarășia faptelor bune, având ca scop al vieții preamărirea lui Dumnezeu prin faptele noastre, și prin urmare, ca țintă, ceriul, fericirea cerească, s'au împreunarea cu Dumnezeu.

Și, cât de amăgitoare, înșelătoare e calea cea dintâi! Aceasta e însă calea pierzării. De multe ori călătorul poticnește îndată, desfătările și îmbuibările î-l sugrumă în cale, î-l copleșesc boalele, îi nimicesc puterile fizice; trupul istovit î-l acoper zdrențe, î-l muncește golătatea și foamea. Altul î-și duce viața până la sfârșit în abundență, dară atunci, privind la calea parcursă, la calea făcută, ne mai putând duce viața de până aci, căci tovarășii vieții lui î-l părăsesc, se vede amăgit, și s'au să scârbește de viața-i petrecută, s'au să ține cu amândouă mâinile de ea, de frica necunoscutului, abisul înfricoșat, ce-l așteaptă, și ar da mult să aibă puțința ca să-și lungească și îndrepte viața. Desnădejdea î-l cuprinde.

A doua cale este cea a plăcerilor sufletești, a virtuților creștinești. Călătorul, având credința în Dumnezeu, pe Carele în tot timpul î-l iubește și dorește, călătorește în această viață cu sufletul curat, cu conștiința liniștită, după povețele sfinței biserici, pe calea înfrumusețată cu virtuțile creștinești, iubind pe Dumnezeu și pe deaproapele și făcând fapte bune. Aceasta î-l înviează și ajungând la sfârșit în tovarășia faptelor sale cele bune, privind la calea făcută, se umple de plăcere sufletească, dă mulțumită lui Dumnezeu pentru ajutorul Său în calea vieții, vede înaintea ochilor săi, nu abisul necunoscut și înfricoșat, ci ținta dorită, lumina cerească, fericirea vecinică în împreunare cu Dumnezeu și Sfinții Lui.

Și așa se îndeplinește ceea ce zice sfântul apostol și evangelist Ioan: „*Lumea trece și plăcerile ei, dară cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veci.*“³⁾

Deci nu trebuie să ne legăm și să alergăm după plăceri trecătoare, după mărire deșartă, după avuție, apăsând și neîndreptățind pe alții, pentrucă acestea nu ne sunt de nici un folos pentru sufletul nostru. Și în deosebi, averea ce o câștigăm, să o câștigăm pe cale

2) Sir. c. 11, v. 30.

3) I. Ioan c. 2, v. 17.

dreaptă, ca să nu devină idolul nostru, ci să o privim ca un instrument, ca un mijloc pentru fapte bune, pentru ajutorarea celor lipsiți. Sfântul apostol Pavel scrie învățacelui său Timoteiu: „*Nimica n'am adus în lume, deci nici nu vom putea duce ceva din ea.*”⁴⁾ Cu noi vor merge din lume nu plăcerile, nu desfătările, nu bogățiile materiale, averile, tovarăși amăgitori și necredincioși în calea vieții, ci tovarășii noștri credincioși, bunul nume, virtuțile noastre creștinești, faptele noastre cele bune, izvorite din dragostea față de Dumnezeu și de aproapele, cari vor îmbrăca sufletul nostru în vecinică haină luminoasă.

Și, pentru că așa este, și având omul voință liberă, îi stă în putință să aleagă căile, pe cari voește să călătorească în această viață.

Din cele zise până aci, fără îndoială, trebuie să fac încheierea, că fiecare dintre voi, iubiiții mei, aveți dorința și voiți să alegeți calea virtuții, carea duce la Dumnezeu, și că pentru această cale veți pregăti și odraslele voastre.

Dară, după ce „*Paștile Domnului*” sunt și „*Mântuirea de întristare*”, socotesc, că nu voi păcătui înaintea lui Dumnezeu, dacă voi aduce în legătură cu această mântuire de întristare și mântuirea noastră, a poporului românesc de întristarea, de carea eră cuprins.

Și cum să nu fie fost cuprins de întristare poporul nostru, când corpul lui național a fost trunchiat, împărțit; când neamul nostru a trebuit să sufere stăpâniri străine, cari numai binele nu ni-l'a dorit?, din contră, stăpânitorii noștri și-au dat toată silința, ca să ne descompună, să-și înmulțească ei neamul prin desființarea noastră. Limba noastră, legea noastră, datinile noastre străbune erau văzute cu ochi răi, pentru că acestea ne asigurau ființa noastră. Unica noastră mângâiere eră, că la gurile Dunării înfloreă un stat românesc, un stat al neamului nostru, al fraților noștri norocoși: „*România liberă*”. Zic norocoși, pentru că li s'a dat dela bunul Dumnezeu să formeze cu înțelepciunea bunilor și luminațiilor lor conducători un stat propriu românesc. Dară Doamne, cu câte grele jertfe, cu cât sânge scump al neamului s'a putut înfăptui acest noroc. Cu piepturile lor au răspins năvala barbară a vrăjmașilor mongoli, tătari, turci și alții, cari veniau să prădeze țara, și să-și supună acest neam vânjos. Ei au stat strajă și au sângerat și prin aceasta au fost la adăpost țările apusului european, cari au putut să se desvolte și înainteze în binefacerile culturii. Mult sânge a curs și multe lacrimi s'au vărsat, dară credința și nădejdea în Dumnezeu, dragostea față de sfânta noastră biserică strămoșească, de pământul strămoșesc, a învins toate greutatele. Monumentele, dovezile acestei credințe, nădejdi și dragoste sunt bisericile și mănăstirile, cu cari evlavioșii voievozi viteji au presărat pământul românesc.

Mângâierea noastră deci eră această înflorire a statului românesc, dela care înflorire așteptam roada binecuvântată a mântuirii noastre de sub jugul și apăsarea străină. Și momentul mântuirii a sosit. A erupt crâncenul război trecut, în care și-au pierdut viața milioane de oameni și Dumnezeu a luminat pe Majestatea Sa Regele României Ferdinand I, care apoi — contrar legăturilor lui familiare — s'a pus în fruntea dorințelor și nizuințelor nobile ale neamului nostru și a intrat cu viteza lui armată în vârtejul luptei, din carele cu binecuvântarea lui Dumnezeu, după jertfe de sute de mii de vieți omenești, a răsărit soarele liberărei noastre, s'a înfăptuit mântuirea noastră de jugul nenatural străin.

Să dăm mulțumită lui Dumnezeu, recunoștință și dragoste vecinică Majestății Sale Regelui, care așa a devenit de fapt și Regele nostru, precum și Majestății Sale Reginei, carea ca un înger păzitor s'a arătat la patul fiecărui suferind și în coliba fiecărui lipsit, dând mângâiere și alinare celor suferinzi, liniște sufletească celor din pragul morții, alinare și îmbărbătare celor lipsiți; să dăm iubirea și alipirea noastră credincioasă glorioasei noastre dinastii, casei noastre domnitoare. Se ținem în pioasă și vecinică aducere aminte sutele de mii de viteji, cari și-au jertfit viața pentru patrie și neam.

4) Pavel I. Tim. c. 6, v. 7.

Dar, iubiții mei, precum sfinții Apostoli și învățăcei, după Învierea Domnului, după mântuirea de întristare, au pornit în toate părțile lumii, pentru ca să vestească pe Domnul nostru Iisus Christos, învățăturile, evanghelia lui, răspândind-o în toată lumea, așa și noi după mântuirea noastră de întristare să ne arătăm vrednici de ea, și bucuria noastră să o vestim tuturor fraților noștri, îmbrățișându-ne și întâmpinându-ne cu dragoste unii pe alții, precum se îmbrățișau și salutau și creștinii cei dintâi după Înviere, și precum ne salutăm și noi, cu cuvintele: „*Christos a înviat*“, bucurându-ne de Învierea Domnului.

Da, bucuria noastră o vom arăta prin dragostea frățească. Să zice, și cu drept cuvânt, că *mai ușor este a câștiga averea, de cât a o păstra*. Greutățile începutului sunt multe, dară dragostea toate le învinge. Și de aceea, conduși de dragoste, să dăm mână cu mână pentru păstrarea averei noastre, pentru înflorirea neamului nostru. Dragostea și buna-înțelegerea noastră să se răspândească pretutindenea, căci, să nu uităm, sunt mulți cari nu văd cu ochi buni eliberarea și alipirea noastră la România, formând acum împreună un stat. Mulți făuresc fel de fel de planuri pentru zădărnicierea întăririi noastre. Când vor vedea însă și se vor convinge de dragostea și conlucrarea noastră, de armonia, buna înțelegere și de înțelepciunea noastră, atunci i-și vor da seama de starea schimbată și de neputința pescuirei în turbure și se vor lăsa de uneltiri, iară prestigiul, vaza noastră va crește înaintea popoarelor conlocuitoare și înaintea străinătății.

Este adevărat, de ce am trage la îndoială, că și în bucuria noastră de acum, simțim un ghimpe dureros în sufletul nostru; și acesta este faptul, că o parte a poporului nostru, și în special a Eparhiei noastre, cu care împreună am purtat greutatea zilelor trecute, a rămas deslipită, se vede înstrăinată de masa fraților. Dară, mare este Dumnezeu! Dumnezeu, care a purtat de mână poporul nostru românesc prin toate primejdiile, ce l-au încunjurat și amenințat în trecut, va purta și de aci înainte grijă de soarta noastră și îi va bucura odată și pe cei întristați. Și pentru această grijă să rugăm pe Dumnezeu.

„*O Paștile! Mântuirea de întristare, că astăzi din mormânt ca dintr'o câmară strălucind Christos, pe mueri de bucurie le-a umplut*“. Să ne bucurăm și veselim și noi deci, iubiții mei fii sufletești, cu bucurie și veselie duhovnicească, întărindu-ne în credința în Dumnezeu și în dragostea față de biserica noastră străbună, căci „*aceasta este ziua, pe carea a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'ânsa*“. Amin!

Darul Domnului nostru Iisus Christos să fie cu voi cu toți!

Al vostru tuturor

Dat în reședința noastră episcopescă, Caransebeș, la sărbătorile Învierii Domnului 1923; anul Arhipăstoriei noastre al treilea.

Cu dragoste părintească:

Dr. Iosif Traian Badescu

Episcop.

De ziua Învierii...

În Vinerea Patimilor plângeam la crucea lui Iisus, căci „mielul lui Dumnezeu sângeră“ pentru noi și „pentru a noastră mântuire“. Dar iată, că astăzi lacrimile noastre de întristare s'au prefăcut în lacrimi de bucurie, căci „Paștile sfinite nouă astăzi s'au arătat.... Paștile Christos Mântuitorul.... Paștile cari au deschis nouă ușile raiului“.

Nu este sărbătoare, care să umple inimile noastre cu nădejdi mai mari și mai bogate, ca această zi, pe care „a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa“.

Bucuria noastră cea mare din ziua Învierii purcede tocmai din tânguirea și durerea noastră dela crucea lui Iisus, căci răstignirea se schimbă într'o sărbătoare de bucurie a mântuirii oamenilor abia după ce s'a întărit cu pecetea ss. Paști. Și cu tot dreptul, căci „înviind Iisus din mormânt“ a potopit întunerecul și a revărsat în lume din lumina sa: „lumina oamenilor“ a răsărit.

Astăzi este ziua, când amarul lumii se preface în dulceața veacurilor, căci Învieria Domnului este chieazășia cea mai deplină, că pe pământ nu va mai stăpâni stricăciunea și nu va mai birui moartea cu întunerecul ei, ci „Vieața“.

Și cine este această vieață? Christos adevăratul Soare, „Soarele cel mai nainte de soare“, care s'a pogorît în mormânt, ca să arză moartea, moartea păcatului și să însufle oamenii o vieață nouă.

După înviere mormântul Domnului a rămas deșert, întocmai ca și împărăția diavolului. Deșert, sec, mort, dar totuși „viu păcatului“ va fi și trupul omului, care nu va primi în sufletul său pe Christos — vieață.

Cu cutremur mă gândesc, că „s'au înmulțit cei cari mă năcăjesc, mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu nu este mântuire lui, întru Dumnezeu lui“.

Da! Mulți sunt, cari nesocotesc Învieria Domnului, căci, deși au fost înmormântați împreună cu Dânsul prin botezul în moartea Lui“, totuși nu „umblă în înnoire de vieață“, ci zac tăvăliți în mocirla păcatului, iar de-asupra capului lor atârnă peatra mormântului sufletesc, care îi așteaptă.

Dar, „să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii lui; precum să stinge fumul să se stingă, precum se topește ceara de la fața focului, așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu!“

Iar noi, care ne-am deșteptat și am primit Vieața, să cunoaștem, că Învieria Domnului a

adus darul cel mai mare pentru oameni, căci răscumpărarea noastră s'a plinit. Simțim în trupurile și sufletele noastre pe „Soarele cel mai nainte de soare“ cum lucrează, cum ne înviește și cum ne însuflețește.

Veniți deci, să bem din „beutura nouă“, pe care cu atâta iubire ne-o întinde Iisus și desbrăcându-ne de haina păcatului, să lăsăm diavolul să-și plângă meșteșugirile sale.

Să ne îmbrăcăm în haina cea nouă a luminei și să mărturisim înaintea a toată lumea, că el este „Soarele cel mai nainte de soare“, întru a cărui mărire strigăm cu toată încrederea noastră:

„Christos a înviat!“

R. A.

A FORISME

de A. Moaca.

Dat este dela Dumnezeu, că formele în lume din când în când trebuie să se schimbe.

*

Fă-ți învățul, ca în fiecare zi să citești câte o pagină din cartea vieții.

*

Mare e numărul acelora, cari trăesc din slăbițiunile deaproapelui lor.

*

Împacă-te cu gândul, că în vieață nerecunoștința îți va fi adeseori răsplata.

*

Nu-i stă oțelului să-și bată joc de tinichea, căci și ea își are rostul.

*

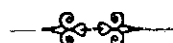
Corupția e ca planta, care numai acolo înfloare, unde terenul îl este prielnic.

*

De n'ar fi și zile posomorâte, n'am ști să prețuim pe cele senine.

*

Dacă am avea să așezăm deasupra intrării în lumea de astăzi o inscripție potrivită, am trebui să scriem: „Aici înșală unul pe altul“.

Ș T I R I

Sărbători vesele urăm colaboratorilor, cititorilor și amicilor noștri și le zicem un frățesc: Christos a înviat!

Preoți distinși. P. Sf. Sa Episcopul diecezan a binevoit a distinge cu brâu roșu pe preoții: Valeriu Dabiciu, adm. paroh. în Moldova nouă și Ioan Grosșian, paroh în Cărbunari.

Felicitățile noastre!

Examen pentru profesorii de religie s'a ținut Luni, la 20 Martie a. c. st. v., la Consistorul diecezan.

S'a prezentat numai un candidat: preotul *Nicolae Tuca* din Macedonia, care a trecut cu succes bun acest examen.

Examen de calificare preotească. Candidatul de preoție *Liviu Șandru* din Folia a prestat cu succes bun examenul de calificare preotească Luni, la 20 Martie a. c. st. v.

Alegerea de preot confirmate. Consistorul diecezan, în ședința Senatului bisericesc din 20 Martie (2 Aprilie) a. c., a confirmat:

1. Alegerea capelanului *Liviu Cornean* de paroh la parohia a II-a din *Caransebeș*;

2. Alegerea candidatului de preoție *Petru Banca* de paroh la parohia a III-a din *Caransebeș* și

3. Alegerea candidatului de preoție *Tiberiu Mărginean* de paroh la parohia din *Opalița*.

Felicitățile noastre!

Din Parlament. Corpurile legiuitoare, după ce au votat noul buget, întocmit pe 9 luni (Aprilie-Decembrie 1923) și legea chirii, au luat vacanță până Luni 10/23 Aprilie a. c.

Atitudinea opoziției nu s'a schimbat pe urma votării noii Constituții. Meetingurile de protestare continuă atât la „Dacia”, cât și în toată țara.

Candidații pentru postul de protopresbiter al tractului Bisericii albe, cari și-au înaintat cererile concursuale, sunt următorii:

1. *Cornel Stefan*, administrator protopresbiterial în Oravița-montană; 2. *Ioan Murgu*, paroh în Sasca-montană; 3. *Iosif Pascu*, paroh în Fizegiu; 4. *Nicolae Chicomban*, paroh în Ghilad; 5. *Iosif Caragea*, paroh în Mărcina; 6. *Cornel Jurca*, paroh în Oravița-română și 7. *Alexandru Muntean*, protopresbiter în Tileagd (dieceza Orăzii-marii).

Convocare. Toți frații preoți, foști preoți militari în fosta armată austro-ungară, cari au contribuit la fondul „Protopresbiterul Pavel Boldea”, sunt rugați a lua parte la consfătuirea ce se va ține la Institutul teologic din Caransebeș în ziua de 3/16 Aprilie a. c., la orele 11 a. m.

Mehadia, la 21 Martie (3 Apr.) 1923. I. C. Buracu.

† **Iosif Ieremia.** La 11/24 Martie a. c. a înțeles din viață septuagenarul preot *Iosif Ieremia* din Călnic.

Preot evlavios și cu frica lui Dumnezeu fiind, timp de aproape jumătate veac a servit cu credință la altarul Domnului. A fost un zelos și harnic lucrător în ogorul Domnului și își are partea leului la starea înfloritoare de azi a comunei Călnic. Cu firea-i blândă și inima-i nobilă pe mulți i-a adus și i-a întărit pe calea virtuții creștinești și a iubirii de neam și de lege. De rodul muncii sale se vor îndulci încă generații întregi, cari cu venerație vor pomeni numele lui, căci a fost un adevărat păstor, care și-a pus sufletul său pentru binele și prosperarea turmei încredințate păstoririi sale.

Vecinică să-i fie amintirea!

† **Sava Secoșianu** Abia acum primim trista veste, că evlaviosul preot *Sava Secoșianu* din Grebenaț a încetat din viață încă la 25 Februarie (10 Martie) a. c. Odihnească în pace!

Soborul preoților ortodocși români din America. Cunoscând I. P. S. Mitropolit *Nicolae* al Ardealului starea sufletească haotică, în care se află Românii noștri din America, le-a trimis — către finea a 1922. — 8 preoți misionari, cari să fie adevărați străjeri ai credinței noastre strămoșești, ca nu cumva curentele subversive, atât de păgubitoare bisericii și neamului nostru, să-și facă loc și în sufletele lor.

Cu multă bucurie aflăm acum, că părintelui *Stefan Oprean* (din Timișoara), care este unul dintre cei 8 preoți misionari, i-a succedat să adune în sobor pe toți preoții ortodocși de acolo, atât pe cei trimiși de chiriarhii noștri, cât și pe cei hirotoniți de episcopul rusesc.

Și mai mult ne bucură însă faptul, că „pentru păstrarea liniștii între credincioși și pentru evitarea unor tulburări, ce nu ne-ar face nume bun înaintea străinilor” toți preoții hirotoniți de episcopul rusesc s'au declarat, că se supun și că vor cere recunoașterea hirotoniei lor dela I. P. S. Mitropolitul *Nicolae* al Ardealului și că se vor supune hotărârii I. P. S. Sale.

Felicitam pe păr. *Oprean* pentru acest succes și-i dorim din inimă succese tot mai mari, — spre bucuria aceluia, cari ne-am pus toată nădejdea în tactul și zelul Sfinției Sale.

Alegerea noilor episcopi din vechiul Regat și Basarabia. După cum am anunțat în numărul trecut, Joi, la 16/29. Martie a. c., s'a întrunit marele colegiu electoral pentru alegerea noilor episcopi de Roman, Buzău, Dunărea de jos, Constanța, Hotin Cetatea albă.

După invocarea Duhului sfânt, la care a oficiat însuși I. P. S. Sa Mitropolitul Primat *Dr. Miron E. Cristea*, membrii marelui colegiu electoral, compus din membrii Sf. Sinod și ai Consistoriului superior bisericesc și din deputații și senatorii ortodocși, la ora 10 a. m., s'au adunat în palatul adunării deputaților. De față sunt și membrii guvernului.

La ora 10^{1/2} I. P. S. Sa Mitropolitul Primat, ocupând scaunul prezidențial, deschide ședința. Ține apoi o scurtă cuvântare, atrăgând atențiunea marelui colegiu asupra importanței momentului și își exprimă convingerea că voturile celor de față se vor da pentru candidații cei mai merituoși cari vor fi cei mai vrednici pentru scaunele ce li-se vor încredința.

Se procedează apoi la formarea biroului. Înainte de a trece la votare, I. P. S. Sa Mitropolitul Primat citește articolele de lege referitoare la alegerea de episcopi, arătând tot odată, că la alegerea episcopilor basarabeni vor participa și șase preoți delegați ai clerului basarabean.

Votul se dă cu apel nominal numai pentru episcopia de Roman. Părăndu-se anevioasă această operație și pentru a accelera mersul votării, pentru celelalte cinci episcopii se așează pe tribună cinci urne, fie care cu însemnarea episcopiei vacante. În fața fiecărei urne se așează un teanc de buletine cu numele candidatului, urmând, ca votanții, în cazul, că nu vor agreea candidatul, să șteargă numele, trecând pe altul. Se procedează apoi la vot fără apel nominal.

Despuindu-se scrutinele, sunt declarați aleși:

1. *Episcop al Romanului*: Arhierul ales și numit *Lazar Triteanu-Craioveanul*, fost asesor consistorial și secretar metropolitan prov. în Sibiu;

2. *Episcop al Buzăului*: preotul *Gh. Niculescu*, directorul seminarului din Galați;

3. *Episcop al Dunării de jos*: P. S. Sa. Arhierul *Iacob Antonovici-Bărlădeanul*, vicarul sf. Mitropolii a Moldovei;

4. *Episcop al Constanței*: părintele *Ilie Teodorescu*, parohul Bisericii Amza din București;

5. *Episcop al Hotinului*, cu sediul la Bălții: P. S. Sa *Visarion Puiu* al Argeșului;

6. *Episcop al Cetății-Albe*, cu sediul la Ismail: păr. *Nicolae Collarcic*, profesor la facultatea de teologie din Cernăuți.

I. P. S. Sa Mitropolitul Primat felicită pe noul episcop, le urează să păstorească cu cinste și vrednicie și le dă binecuvântarea sa de șef al bisericii.

Aceia dintre aleșii episcopi, care sunt prezenți, mulțumesc marelui colegiu pentru încredere și făgăduiesc, că-și vor îndeplini misiunea cu devotament, cu credință și cu muncă rodnică.

I. P. S. Sa Mitropolit Primat declară apoi, că marele colegiu electoral și-a terminat misiunea și ridică ședința la ora 1 $\frac{1}{2}$ p. m.

Și noi, din parte-ne, urăm nouilor prelați zile îndelungate și muncă spornică în ogorul Domnului, ca să păstorească cu cinste și vrednicie — pentru fericirea neamului și consolidarea și dezvoltarea patriei și a bisericii noastre strămoșești.

„**Banca Poporală**” din Caransebeș, în adunarea sa generală din 8 Martie a. c., a decis urcarea capitalului societar dela Lei 1.000.000 la Lei 3.000.000.

Acest institut s'a înființat în vremurile grele de răștiște, când interese naționale și bisericești mai înalte au reclamat cu necesitate înființarea lui. Sub înțeleapta conducere a fondatorilor săi a devenit cel mai de seamă institut de economii și credit pe teritoriul fostei granițe; și avem convingerea, că actualul său director prin munca, zelul și înțelepciunea sa îl va ridica tot mai sus, încât va deveni una dintre cele dintâi bănci în Banat.

Și privirile noastre se îndreaptă spre trecut, la zilele de grea încercare a diecezei noastre, când furia fostului guvern maghiar voia să nimicească situația financiară a diecezei noastre, tinzând prin aceasta la discreditarea conducătorilor ei de atunci. În acele zile grele „Banca Poporală” a fost între acele puține instituturi, cari, deși numai sume modeste, dar totuși an de an jertfiau câte ceva din venitul lor curat și pentru trebuințele noastre diecezane.

Implinim deci o plăcută datorință, când atragem atențiune preoțimei și a cetitorilor noștri asupra prospectului de emisiune dela pag. 8., pe care îl lansează susnumita bancă și pe care credem, că nu mai este nevoie să-l recomandăm, căci bilanțul băncii din anul acesta este lauda cea mai frumoasă, ce i-se poate aduce.

Protestul basarabenilor. La începutul ședinței marelui colegiu electoral parlamentarilor basarabeni au înaintat președintelui un protest, pentru că nu s'au luat în considerare candidații propuși de congresul clericilor și mirenilor din Basarabia. Tot odată anunță, că în semn de protestare nu participă la vot, ci se retrag din marele colegiu.

Este vorba de candidatura păr. Arhimandrit I. Scriban, pe care basarabeni ar fi voit să-l vază în scaunul episcopesc de la Cetatea Albă.

Datoriile fostului imperiu habsburgic Știe că o subcomisiune a comisiunii de reparațiuni a lucrat la Viena pentru repartizarea datoriei publice a fostei monarhii habsburgice statelor moștenitoare.

Repartizarea acestei datorii se face prin emiterea de obligațiuni, pe care statele moștenitoare trebuie să le plătească.

Comunicându-se acest fapt și României, Statul nostru a făcut cunoscut comisiunii de reparațiuni din Paris, că deocamdată nu înțelege să plătească aceste datorii, atâta timp cât România nu va primi despăgubirile de război.

Răspunsul acesta a fost trimis d-lui Niculcea la Paris, spre a-l comunica comisiunii.

La acest protest al României a aderat și Italia și Iugoslavia.

Licitațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consistor diecezan, se publică **licitațiune minuendă** pentru curățirea internă și externă, înnoirea acoperișului cu țiglă, renovarea, complectarea sculpturii dela iconostas și pictarea bisericii parohiale din Foen, protopresbiteratul Ciacovei, jud. Torontal, cu prețul de exclamare 111.513 Lei.

Licitațiunea se va ținea la 9/22 Aprilie a. c. după amiază la 2 ore, în școala română din loc.

Doritorii a întreprinde aceste lucrări să se prezinte în persoană, ori să trimită oferte închise de primirea lucrărilor la termenul indicat și locul licitațiunei; și se depună vadiul de (10) zece %, din prețul de exclamare la epitropia parohială în bani gata, sau în hârtii de valoare acceptabile.

Asupra ofertelor încurse, comuna bisericească își rezervă dreptul a decide liber — după închiderea licitațiunei — preferind de întreprinzător pre cel recunoscut cu mai solidă garanță; iar întreprinzătorul va avea să supoarte din prețul de estimare două (2) % spesele avute cu elaboratele de specificațiunea de măsuri și spese; apoi și spesele de contract și timbre; nime nu are dreptul a pretinde diurne și spese de călătorie.

Contractul încheiat, pentru întreprinzător este obligator îndată după subscriere; iar pentru comuna bisericească după ratificarea acestuia prin Ven. Consistor diecezan.

Condițiunile de licitație, precum și expertiza de măsuri, lucrări și cheltueli, se pot vedea în ori și care la oficiul parohial.

Foen (via Modoș), la 5/18 Martie 1923.

Nicolae Popa
paroh, președ. comitet. parohial

Procopiu Șimian
notarul comitet.

BANCA POPORALA

Institut de economie și credit ca societate pe acții în Caransebeș

Filiale: Bozovici, Teregova, Eșelnița

Prospect de Emisiune.

Adunarea generală a institutului nostru ținută la 8 Martie 1923 a decis urcarea capitalului de acții dela 1,000.000 Lei până la 3,000.000 Lei rezervându-și dreptul a fixa mărimea capitalului social în proporție cu subscrierile făcute și sumele incurse.

Pe baza acestui decis și în urma mandatului primit ne luăm libertatea a Vă oferi optarea respective subscrierea de acții din emisiunea V-a pe lângă următoarele condițiuni:

I. Acționarii vechi sunt îndreptățiți a opta pentru fiecare acție veche, 2 acții noi cu cursul de 100 Lei plus 10 Lei spese de emisiune.

II. Acțiunile neoptate, precum și acțiunile noi se vând din mână liberă atât la acționari cât și la neacționari cu prețul de Lei 125.— din care sumă Lei 100.— se vor adauge la capitalul societar, iar Lei 25.— după detragerea speselor de emisiune se vor conta în favorul fondului de rezervă.

III. Terminul pentru dreptul de optare precizat în punctul I se fixează până la 1 Iulie 1923 cu aceea observare, că acționarii, cari până la acest termin nu se vor declara și nu vor participa la subscriere își pierd dreptul de preferință.

Declarațiunea de optare, precum și însinuarea la acțiunile rămase neoptate, este a-se face pe pagina a 3-a a acestui prospect.

Cu ocaziunea însinuării, sau cel mai mult până la 1 Iulie 1923 e a se solvi și rata primă 20 Lei de fiecare acție.

IV. Pentru plățirea prețului acțiilor se stabilesc următoarele modalități:

a) Pentru acțiunile optate în sensul punctului I

b) Pentru acțiunile subscribe în sensul punctului II

1. La subscriere de fiecare acție Lei 20.—
2. până la 1 August 1923 15.—
3. " " 1 Septembrie 1923 15.—
4. " " 1 Octombrie 1923 15.—
5. " " 1 Noembrie 1923 15.—
6. " " 1 Decembrie 1923 15.—
7. " " 1 Februarie 1924 15.—

1. La subscriere de fiecare acție Lei 20.—
2. până la 1 August 1923 15.—
3. " " 1 Septembrie 1923 15.—
4. " " 1 Octombrie 1923 15.—
5. " " 1 Noembrie 1923 15.—
6. " " 1 Decembrie 1923 15.—
7. " " 1 Ianuarie 1924 15.—
8. " " 1 Februarie 1924 15.—

Acționarilor și respective subscriitorilor de acții le stă în liberă voe a solvi și mai multe rate deodată ori chiar și prețul întreg al acțiilor subscribe.

După sumele vărsate în Contul acțiunilor semnate, se va compută 8% dobândă.

Acei acționari cari până la 31 Decembrie 1923 plătesc întreg prețul acțiunilor semnate, se vor împărțși la întreaga dividendă ce se va fixa pe anul 1924.

V. Acțiunile noi se vor elibera numai după plățirea întregului preț de emisiune. Până atunci acționarilor li-se va extrada Certificat interimal, în care li-se vor cvita toate ratele solvite.

Pentru ratele de acții, cari nu se vor solvi la termin se va compută 8% interesede întârziere.

Acționarilor, cari n'au achitat la termin vr'o rată, li-se pune prin publicarea numerelor acțiilor respective în foile societății (§ 27 din statute) un termin de 40 zile, și dacă nici până la expirarea acestuia nu vor face vărsămintele recerute, atunci sumele plătite cad în folosul fondului de rezervă, iar titlurile de acții se anulează și sub aceiași numeri se emit alte titluri de acții. Anularea se publică. Acționarul rămâne responsabil față de Institut în înțelesul §§-lor 153 și 171 din legea comercială.

VI. Cu începere dela 1 Ianuarie 1925 acțiunile noi vor intra în toate drepturile și se vor bucura de toate favorurile acțiilor vechi.

Caransebeș, la 8 Martie 1923.

ANDREIU GHIDIU m. p.

președintele Consiliului de administrație.

I. TĂTARIU m. p.

director executiv.

Membrii Consiliului de administrație:

Dr. PETRU BARBU m. p.

ILIE SOCACIU m. p.

IOAN BOGOIEVICIU m. p.

ALEXANDRU BONA m. p.

DIMITRIE BEUCA m. p.

MIHAI COSTESCU m. p.

AUREL SPĂȚAN m. p.